

Právní rozbor

týkající se sledování docházky soudců Okresního soudu ve Vyškově (dále též „soud“) Pavla Vrchy a Karin Vrchové v období od 1. 8. 2025 do 15. 9. 2025 na soud a jejich odchod ze soudu mj. s využitím vyhodnocování obrazových záznamů (zachycujících pohyb těchto soudců) získaných z kamery instalované u vstupní chodby budovy soudu

Skutkové okolnosti případu:

1. Soudci soudu Pavel Vrchy a Karin Vrchová (dále též „soudci“) obdrželi dne 16. 10. 2025 od místopředsedy soudu JUDr. Mgr. Aleše Vylama (dále též „místopředseda soudu“) písemnou výzvu zn. Spr 512/2025. V obou výzvách bylo místopředsedou soudu konstatováno, že místopředseda soudu byl předsedkyní soudu JUDr. Ditou Coufalovou (dále též „předsedkyně soudu“) „pověřen k vyhodnocení provedené kontroly evidence docházkového systému u Okresního soudu ve Vyškově od 1. 8. 2025 do 15. 9. 2025.“ Ve výzvě bylo uvedeno, že kontrolou bylo zjištěno ze strany soudců 30 porušení v dále uvedených dnech. Soudci byli místopředsedou vyzváni, aby se k uvedeným zjištěním „spočívajícím ve vyznačení nepravdivých údajů do docházkového systému“ vyjádřili. Z této výzvy explicitně neplyne, že by zmíněná kontrola byla prováděna také prostřednictvím vyhodnocování obrazových záznamů získaných z kamerového systému instalovaného v budově soudu, in concreto z kamery instalované u vstupní chodby budovy soudu.

2. Soudci se k výzvě ad 1 nevyjádřili, neboť měli důvodné podezření, že nařízená kontrola byla provedena nezákonným způsobem, a to s využitím vyhodnocování obrazových záznamů soudců, jež byly získány z kamery instalované u vstupní chodby budovy soudu, ačkoliv pro zpracování osobních údajů soudců takto získaných nebyly naplněny zákonné podmínky.

3. Následně soudci obdrželi osobně z rukou předsedkyně soudu listinu označenou jako „Vyhodnocení kontroly evidence docházkového systému u Okresního soudu ve Vyškově od 1. 8. 2025 do 15. 9. 2025“, kterou pod zn. Spr 512/2025 dne 4. 11. 2025 vyhotovil místopředseda soudu. V této listině se mj. uvádí, že: „Dne 30. 7. 2025 byla zahájena s účinností od 1. 8. 2025 kontrola evidence docházkového systému u Okresního soudu ve Vyškově a trvala 32 pracovních dnů. Cílem kontroly byla kontrola vyznačování evidence docházky, nikoliv kontrola přítomnosti na pracovišti. Evidence docházky je u Okresního soudu ve Vyškově prováděna prostřednictvím registrace čipů na docházkovém terminálu (dále jen „DS“) a docházkové aplikace PowerKey (dále jen „DA“). Kontrola byla prováděna tak, že ředitelka soudu provedla kontrolu DA daného dne a v případě podezření na nesprávné vyznačení některé osoby požádala následně velitele justiční stráže o uložení příslušného úseku kamerového záznamu. Po skončení doby provádění kontroly byly uložené záznamy předány na nosiči dat k rukám místopředsedy soudu, který byl pověřen vyhodnocením této kontroly. Tento provedl vyhodnocení na základě podkladů ředitelky soudu a kamerových záznamů od velitele justiční stráže...“

4. Na základě žádosti o poskytnutí informací byla soudci Vrchovi předložena e-mailová komunikace mezi ředitelkou správy soudu Bc. Markétou Šmehlíkovou (dále též „ředitelka správy soudu“) a velitelem místní jednotky justiční stráže soudu ppor. Petrem Šmehlíkem (dále též „velitel JS soudu“). Písemné vyhotovení (výtisk) této komunikace svědčí o tom, že ředitelka správy odeslala veliteli JS soudu celkem 15 e-mailů s požadavkem na uložení „úseku z kamerového záznamu“ vždy v přísl. označeném úseku z následujících dnů: 4. 8. 2025, 5. 8. 2025, 6. 8. 2025, 7. 8. 2025, 8. 8. 2025, 11. 8. 2025, 12. 8. 2025, 22. 8. 2025, 25. 8. 2025, 26. 8. 2025, 28. 8. 2025, 1. 9. 2025, 2. 9. 2025, 3. 9. 2025, 4. 9. 2025, 5. 9. 2025, 8. 9. 2025, 9. 9. 2025 a 11. 9. 2025.

5. Z e-mailové korespondence ad 4 ovšem plyne nesrovnalost s tvrzením místopředsedy soudu v ad 3 mj. v té části, kdy jmenovaný uvádí, že (nyní tučně v textu zvýrazněno): „Kontrola byla prováděna tak, že ředitelka soudu provedla kontrolu DS daného dne a **v případě podezření na nesprávné vyznačení některé osoby požádala následně velitele justiční stráže o uložení příslušného úseku kamerového záznamu.**“ Právě z části textu tučně zvýrazněné je zřejmé, že docházka soudců do budovy soudu či jejich odchod z této budovy musel být prováděn buďto

fyzickým sledováním justiční stráží soudu anebo automaticky bylo prováděno uložení záznamů pro příslušný časový úsek, který v zásadě „kopíroval“ časový úsek, kdy dle čipů měli soudci vstoupit do budovy soudu či z budovy soudu odejít. Toto významné zjištění tak v samém základu vyvrací tvrzení místopředsedy soudu v jeho vyhodnocení ad 4, že obrazové záznamy z kamery instalované u vstupní chodby budovy soudu byly pořízovány pro zmíněný účel pouze v případě „*podezření na nesprávné vyznačení některé osoby*“, neboť bez fyzické kontroly pochybu soudců procházejících či odcházejících prostorem vstupní chodby soudu, případně bez monitoringu obrazových záznamů pohybu těchto soudců v inkriminovaném úseku, nebylo možné takový nesoulad jinak zjistit. Tomuto závěru rovněž přisvědčují i opakované formulace v e-mailech ad 4 ředitelky správy soudu, která žádala velitele JS soudu nejen „*o uložení úseku z kamerového záznamu...*“ časového úseku toho kterého dne, ale rovněž také o „*faktický příchod dr. Vrchy*“ či „*faktický odchod manželů Vrchových*“.

6. Z vyloženého plyne, že příchody a odchody soudů (do) z budovy soudu byly podrobeny v uvedených dnech kromě čipového systému i rozsáhlému monitoringu dle obrazových záznamů z kamery instalované u vstupní chodby budovy soudu, které byly následně místopředsedou soudu vyhodnocovány.

Relevantní zákonná úprava:

7. Jednání soudců spočívající v jejich docházce na soud a odchodu ze soudu (z povahy věci) nemůže představovat bezpečnostní riziko, pro který by bylo možné zpracovávat osobní údaje soudců plynoucí z obrazových záznamů získaných z kamerového systému soudu. Ty mohou sloužit a jako osobní údaje mohou být zpracovány jen ve výjimečných a zákonem předvídaných situacích.

8. Již v Informaci správce soudu o zpracování osobních údajů (dále též „OÚ“) je mj. uvedeno, že jedním z právních titulů zpracování OÚ je § 6 odst. (v Informaci je nesprávně uvedeno číslo 1 namísto správného čísla) 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, dle kterého chráněným zájmem podle odst. 1 (kdy § 6 odst. 1 cit. zákona stanoví, že „*Nestanoví-li jiný právní předpis jinak, správce není povinen při zajišťování chráněného zájmu posuzovat před zpracováním osobních údajů k jinému účelu, než ke kterému byly shromážděny, slučitelnost těchto účelů, je-li toto zpracování nezbytné a přiměřené pro splnění.*“) se (mj.) rozumí „*dohledové, kontrolní nebo regulační funkce spojené s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až e).*“

9. Osobní údaje se zpracovávají ke splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu, do kterého patří např. zajištění pořádku a bezpečnosti v budově soudu, která je pro tento účel monitorována kamerovými systémy.

10. Soudce jmenuje do funkce prezident republiky bez časového omezení [čl. 93 odst. 1 věta první Ústavy České republiky (dále již „Ústava“), § 61 odst. 1 a § 63 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále již „zákon o soudech a soudcích)]. Funkce soudce je veřejnou funkcí (§ 74 odst. 1 zákona o soudech a soudcích), není však vykonávána v pracovním poměru; na vztahy vyplývající z výkonu funkce soudce se proto zákoník práce nevztahuje (srov. též § 5 odst. 1 zák. práce). Obsahem funkce soudce je výkon soudnictví u soudu, k němuž byl soudce přidělen nebo přeložen (srov. též čl. 81 a čl. 90 Ústavy, podle něhož nezávislé soudy, které vykonávají jménem republiky soudní moc, jsou povolány především k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům). Při výkonu soudní moci vystupuje soudce ve vztahu k subjektům, o jejichž právech a povinnostech rozhoduje, jako nositel svrchované veřejné moci. Vztahy subjektů působících v tomto vztahu se vyznačují tím, že jeden účastník (stát) vystupuje vůči druhému jako nositel veřejné svrchované moci a tím jako silnější subjekt, který druhému subjektu může jednostranně zakládat jeho práva, a v tomto směru má činnost soudu nepochybně veřejnoprávní povahu.

11. Vedle této působnosti navenek je zde však (jako součást veřejné funkce, kterou soudce jako fyzická osoba vykonává) též jeho vlastní pracovní vztah ke státu, který vzniká dnem, jenž byl stanoven jako den nástupu do funkce, a zaniká dnem zániku funkce soudce (§ 84 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Pracovní vztah soudce a státu se řadí mezi tzv. další právní vztahy účasti na práci, jimž je vlastní, že nejsou upraveny pouze zákoníkem práce (popřípadě subsidiárně příslušnými ustanoveními občanského zákoníku) a souvisejícími pracovněprávními předpisy, ale jsou též upraveny jinými (než pracovněprávními) normami. Zákoník práce se na tyto vztahy použije jestliže tak zákoník práce výslovně stanoví (přímá působnost), nebo stanoví-li tak zvláštní předpisy (odvozená, nebo též delegovaná působnost) a dále tehdy, nestanoví-li zvláštní předpis jinak (subsidiární působnost).

12. Pracovní vztah soudce se řídí především zákonem o soudech a soudcích a zvláštními právními předpisy, zejména zákonem č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů; nestanoví-li tyto zvláštní právní předpisy jinak, použijí se na pracovní vztah soudce přiměřeně ustanovení zákoníku práce a jiných pracovněprávních předpisů (§ 84 odst. 4 zákona o soudech a soudcích).

13. Působnost zákoníku práce na pracovní vztah soudce je jak plyne z ustanovení § 84 odst. 4 zákona o soudech a soudcích jen subsidiární, což znamená, že na pracovní vztah soudců se zákoník práce a jiné pracovněprávní předpisy použijí přiměřeně, jestliže zákon o soudech a soudcích nebo zvláštní předpis nestanoví jinak (viz k ad 11 až 13 srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2018, sp. zn. 21 Cdo 3462/2017).

14. Podle § 118 odst. 1 zákona o soudech a soudcích úkolem státní správy soudů je vytvářet soudům podmínky k řádnému výkonu soudnictví, zejména po stránce personální, organizační, hospodářské, finanční a výchovné, a dohlížet způsobem a v mezích tímto zákonem stanovených na řádné plnění úkolů soudům svěřených.

15. Podle § 121 odst. 1 zákona o soudech a soudcích předseda Nejvyššího soudu a předsedové vrchních, krajských a okresních soudů vykonávají státní správu soudů v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

16. Podle § 121 odst. 4 zákona o soudech a soudcích místopředseda, popřípadě místopředsedové okresního soudu vykonávají státní správu tohoto soudu v rozsahu určeném jeho předsedou.

17. Podle § 127 odst. 1 písm. h) zákona o soudech a soudcích předseda okresního soudu vykonává státní správu okresního soudu tím, že (mj.) kontroluje činnost ředitele správy soudu a podle písm. e) téhož par. zajišťuje bezpečnost soudu a úkoly krizového řízení.

17. Podle § 122a odst. 1 zákona o soudech a soudcích ředitel správy soudu v rozsahu stanoveném tímto zákonem zajišťuje provoz soudu a některé další činnosti související s výkonem státní správy soudů; **odpovědnost předsedy soudu jako orgánu státní správy soudu tím není dotčena.** Předseda soudu si může vyhradit věci, které rozhoduje přímo.

18. Pro řádný výkon soudnictví v rámci výkonu státní správy okresního soudu je předseda okresního soudu oprávněn využívat elektronické evidence věcí, vedených u okresního soudu (srov. § 127 odst. 2 zákona o soudech a soudcích).

19. Podle § 122b odst. 1 zákona o soudech a soudcích soudy mohou zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro výkon jejich působnosti. Soudy mohou zpracovávat osobní údaje i k jinému účelu, než pro který byly původně shromážděny.

20. Podle § 122b odst. 2 zákona o soudech a soudcích soudy mohou předávat nebo zpřístupňovat osobní údaje orgánům příslušným k předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech.

Soudy mohou též předávat nebo zpřístupňovat osobní údaje, které získaly při výkonu své působnosti, orgánům veřejné správy pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti.

21. Podle § 316 odst. 2 zák. práce **zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu** spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že **podrobuje zaměstnance** otevřenému nebo **skrytému sledování**, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci.

22. Podle § 316 odst. 3 zák. práce jestliže je u zaměstnavatele dán závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele, který odůvodňuje zavedení kontrolních mechanismů podle odstavce 2, **je zaměstnavatel povinen přímo informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění.**

23. Podle § 34 odst. 2 zákona o soudech a soudcích rozhodovací činnost okresního soudu vykonávají soudci jako samosoudci. Předseda a místopředseda nebo místopředsedové okresního soudu vykonávají kromě rozhodovací činnosti také státní správu okresního soudu v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

24. Podle § 87 odst. 2 zákona o soudech a soudcích kárným proviněním předsedy soudu, místopředsedy soudu, předsedy kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu je též zaviněné porušení povinností spojených s funkcí předsedy soudu, místopředsedy soudu, předsedy kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu.

25. Podle § 329 odst. 1 tr. zák. úřední osoba, která v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch a) vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, b) překročí svou pravomoc, nebo c) nesplní povinnost vyplývající z její pravomoci, bude potrestána odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo zákazem činnosti.

Právní rozbor věci:

26. Předně je třeba zdůraznit, že v posuzovaném případě místopředseda soudu, který v tu dobu dočasně řídil soud, neboť bývalá předsedkyně soudu Mgr. Zdeňka Kalová se dne 19. 3. 2025 vzdala této funkce, měl, respektive (s přihlédnutím k obsahu zákona o soudech a soudcích) mohl provádět pouze neodkladné úkony, jež byly nezbytné pro zajištění chodu soudu a soudnictví. V žádném ohledu neměl z titulu své funkce iniciovat provádění kontroly soudců (je přitom otázkou, zda byli kontrolováni pouze soudci manželé Vrchovi nebo i ostatní soudci soudu), a už vůbec ne v takovém rozsahu, v jakém kontrolu evidence docházky soudců nařídil, obzvláště v situaci, kdy věděl, že dnem 1. 8. 2025 se ujímá funkce nová předsedkyně soudu JUDr. Dita Coufalová. Z vyhodnocení kontroly evidence docházkového systému soudců ad 3 přitom plyne, že ze strany soudců nedošlo k žádnému bezpečnostnímu riziku, k žádnému protiprávnímu jednání (podezření ze spáchání přestupku či snad trestného činu v budově soudu), a proto zde dle § 316 odst. 3 zák. práce nebyl žádný závažný důvod k tomu, aby stran pouhé kontroly docházky soudců byly použity obrazové záznamy zachycující pohyb sledovaných soudců při jejich vstupu do budovy soudu a odchod soudců z ní, kromě toho navíc nezákonně za participace justiční strážce soudu.

27. Ze strany soudu prostřednictvím jeho místopředsedy tak došlo k porušení § 316 odst. 2 zák. práce, kdy tímto excesivním jednáním soudu bylo narušeno soukromí soudců ve společných prostorách soudu, kdy soudci byli podrobeni skrytému sledování. Kromě toho soudci nebyli předem místopředsedou soudu informováni o prováděné kontrole, o jejím rozsah a způsobu jejího provádění.

28. Místopředseda soudu shora popsaným jednáním porušil zákon o soudech a soudcích, zákoník práce a znevážil ústavní postavení takto excesivně sledovaných a kontrolovaných soudců.

29. V návaznosti na shora uvedené okolnosti a připomenutou právní úpravu jde o účelové a zákonné úpravě nepodložené tvrzení místopředsedy soudu, pokud v závěru svého vyhodnocení kontroly evidence např. ve vztahu ke kontrolovanému soudci Pavlu Vrchovi mj. zmiňuje, že: „...porušil své povinnosti při vyznačování své docházky...a tím i znemožnil hlavní využití této evidence ve vztahu k soudcům, tedy své přítomnosti na pracovišti, zkomplikoval případný kontakt své osoby v případě nutnosti řešení jakéhokoliv problému ze strany nejen vedení Okresního soudu ve Vyškově. Zejména tím mohli (oba soudci) zkomplikovat organizaci práce zastupujícímu soudci...“

30. Judikatura např. Nejvyššího soudu (srov. např. jeho rozsudek ze dne 4. 4. 2013, sp. zn. 21 Cdo 2868/2012) a Nejvyššího správního soudu (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného senátu ze dne 10. 1. 2014, č. j. 16 Kss 10/2013-84) se jednoznačně vyjádřila k významu a důsledkům evidence pracovní doby soudce, respektive k jeho přítomnosti v budově soudu. Uvádí mj., že: „*jediným smyslem rozvržení pracovní doby je zajištění řádného výkonu soudnictví. Práci a činnost soudce nelze zaměňovat se směnným provozem, u něhož je z pochopitelných důvodů nezbytné zajistit neustálý provoz výroby, a kde pracovní doba zaměstnance končí uplynutím pevně stanovených a odpracovaných osmi hodin. Soudce svoji funkci vykonává nikoliv 8, nýbrž v řadě případů i 24 hodin denně. Funkce a práce soudce totiž v sobě obnáší nezbytnost sebevzdělávání, získávání informací odborného rázu i informací společensky významných (politické zpravodajství, poznatky z jiných vědních disciplín), diskuse s kolegy i osobami z jiných profesí, soudce je ze zákona oprávněn vykonávat pedagogickou a vědeckou činnost a požadavek na jeho přítomnost přesně 40 hodin týdně v budově soudu se proto zcela míjí s jeho profesí i posláním.*“ Nejvyšší správní soud pak ve věci sp. zn. 16 Kss 10/2013 vyložil, že: „*snížení platu soudce na základě pouhé ‚evidenční absence‘ soudce v budově soudu bylo protiprávní nejen ve smyslu porušení zákona (tzv. absence jakékoliv zákonné opory pro takový postup), nýbrž také v nepochopení a popření podstaty a smyslu soudce, jeho práce a poslání ve společnosti.*“

31. Z ad 30 plyne, že soudce je sice do jisté míry svázán pracovní dobou zaměstnanců kanceláře, časovým rozvržením jím (nebo předsedou senátu) nařízených soudních jednání, vyhlásováním rozhodnutí atd., většinou však organizace pracovního dne spočívá na jeho uvážení, přičemž do takové úvahy patří i doba a místo výkonu činnosti. Rozhodující tak není, kde a kdy soudce svou činnost řádně vykonává, ale že svou činnost řádně vykonává. Z toho pak pramení jasné omezení možnosti aplikace zákonných ustanovení o pracovní době a její evidence na povolání soudce. Na druhé straně pokud soudce svou funkci nebude řádně vykonávat (nebude schopen v přijatelných lhůtách vyřizovat do jeho soudního oddělení napadlé věci, bude v jeho soudním oddělení docházet k průtahům, soudce nebude schopen v zákonné lhůtě vyhotovit vydaná soudní rozhodnutí, respektive vyhotovit písemná vyhotovení rozhodnutí včetně jejich vypravení účastníkům atd.), pak bude lhostejné, zda k takovému (celkovému) stavu v soudním oddělení soudce dojde v důsledku toho, zda se (ne)zdržuje na pracovišti (v budově soudu). Rozhodující tedy nebude místo a doba výkonu, ale kvalita a efektivita výkonu soudce v jeho soudním oddělení.

32. Z cit. judikatury tedy plyne, že z případných defektů při docházce soudců na soud nelze dovozovat jejich kárnou odpovědnost, ale až ve spojení s jejich neplněním soudcovských povinností. Proto i z tohoto pohledu místopředseda soudu neměl žádné opodstatnění přistoupit k popsanému sledování soudců prostřednictvím vyhodnocování obrazových záznamů z předmětného kamerového systému, neboť k tomu nebyl právně relevantní, tj. zákonný důvod. Kontrolu docházky soudců z pohledu případného vyhodnocování ve vazbě na plnění jejich soudcovských povinností (k tomu ale předmětná kontrola nesměřovala, jak plyne ze shora cit. výzvy a z vyhodnocení této docházky) mohl učinit předseda soudu z účinné a ve vztahu k právům soudců šetrně provozovaného čípoového systému. V tomto případě nebyl žádný zákonný důvod, a soudcům jej ani při předání vyhodnocení kontroly evidence docházky nesdělila ani předsedkyně soudu, aby k prověřování této evidence byly použity obrazové záznamy soudců z instalovaného kamerového systému.

33. **Z popsaného jednání lze proto důvodně dovodit podezření, že dosud neustanovená osoba či neustanovené osoby se mohly v tomto případě dopustit jednání, jež zakládá**

jejich trestně právní jednání spočívající ve zneužití pravomoci úřední osoby, případně v části některého skutku v případě soudního funkcionáře podezření z jeho kárného provinění podle zákona o sodech a soudcích.

34. Kromě toho místopředseda soudu již v době výkonu funkce předsedy soudu v roce 2022 věděl a sám souhlasil s tím, že soudce Vrchy mimo jednacích dnů (pondělí, středa a pátek) může pracovat doma (v bydlišti vzdáleném cca pouhých 300 metrů od soudu), a že označování docházky čipovým systémem je – jak sám soudcům místopředseda soudu již v roce 2022 sdělil – pouze formální záležitostí, neboť – jak tehdy soudcům sdělil – podstatné pro něj je, aby věci, jež byly soudcům přiděleny k vyřízení, byly v souladu se zákonem řádně projednány a rozhodnuty, což ze strany soudců bylo a stále je vždy příkladně plněno. Jednání místopředsedy soudu proto v těchto souvislostech vyznívá jako zcela účelové jednání vůči soudcům, jako snaha získat proti nim podklad pro jejich kárné obvinění.

35. Případné defekty v docházce soudců na soud nemohly objektivně ani způsobit místopředsedou soudu v jeho vyhodnocení kontroly evidence docházkového systému ad 3 popisované údajně možné komplikace „*v případě nutnosti řešení jakéhokoli problému na pracovišti*“ či stran zkomplikování případného kontaktu s ním, kdy dle místopředsedy soudu uvedení soudci „*tím mohli zkomplikovat organizaci práce zastupujícímu soudci...*“ Soudkyně Karin Vrchová byla v kontrolované dny na pracovišti, přičemž soudce Vrchy s předchozím 3,5 roku trvajícím souhlasem místopředsedy soudu, předtím předsedy soudu a následně poté i se souhlasem (dnes již bývalé) předsedkyně soudu Mgr. Zdeňky Kalové, povětšinou v úterý a ve čtvrtek sepisoval koncepty rozhodnutí ve svém bydlišti, které – jak již bylo uvedeno – je vzdálené cca 300 m od soudu. Kromě spojení přes mobilní telefon byl soudce Vrchy vždy při práci doma dálkově připojen a na případnou e-mailovou poštu např. z civilní kanceláře reagoval neprodleně, protože se z domácího prostřední nevzdaloval. Měl-li místopředseda soudu pochybnosti o výkonu pracovní činnosti soudce Vrchy, mohl ihned provést kontrolu přes připojení ISAS, případně provést kontrolu dosažitelnosti uvedeného soudce např. kontrolním e-mailem či snad telefonátem. Od roku 2022 dosud nikdy nenastala situace, že by soudce zastupující soudce Vrchy musel řešit událost, kterou v předmětném vyhodnocení jako možnou popisuje místopředseda soudu. Bylo-li třeba, soudce Vrchy se ihned z domácího prostředí dostavil na soud, a to řádově do tří až pěti minut. Popsaná argumentace místopředsedy soudu je nejen účelově pojatá, ale především vůči soudci Vrchovi nedůstojná.

36. Úřad na ochranu osobních údajů by proto měl tento případ důsledně prošetřit a poté přijmout příslušná opatření za účelem zjednání nápravy ve smyslu příslušné právní úpravy.

37. Současně lze vyslovit důvodné podezření, že **nezákonně sledovaným soudcům byla popsáním jednání způsobena značná imateriální újma, neboť v době předmětného sledování byli v postavení ústavních činitelů.**

38. Je přitom důvodné podezření, že místopředseda soudu tuto kontrolu evidence docházky soudců nařídil pouze a jen za účelem sledování soudců Pavla Vrchy a Karin Vrchové ve zjevné snaze získat podklad pro jejich případné kárné obvinění, neboť mylně vycházel z právního názoru, že toto jejich jednání a případné defekty v jejich docházce na soud představují kárné provinění, ač tomu tak podle zákonné úpravy a shora připomenuté judikatury není. Je více než pravděpodobné, že místopředseda soudu o této judikatuře vůbec nevěděl, neboť v opačném případě by k takovému způsobu kontroly docházky soudců na soud nemohl vůbec přistoupit.

Pavel Vrchy